

การพัฒนากิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถ
ในด้านภาษาและการกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
Development of the Learning Experience Enhancement using
Stories to Improve Language Ability and Assertive Behavior
for Kindergarten 2 Students

ผู้วิจัย นายพงศกร ศรีเพชร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์

Resercher : Mr. Pongsakon Sornphet; Thesis Advisor : (1) Asst. Prof. Dr.Watana Suwannatrai

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา และการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถด้านภาษา ในด้านการฟัง และการพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน 3) เพื่อศึกษาการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านค่านางโสก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ทั้งนี้ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ เพราะนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในกลุ่มเครือข่ายคำสร้อยพัฒนศึกษา ทุกโรงเรียน จัดห้องเรียนแบบลดความสามารถ และจากการประเมินคุณภาพทางการเรียนนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทุกโรงเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาใกล้เคียงกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 30 แผน 2) วิดีโอซีดีนิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 10 เรื่อง 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษา การฟัง และการพูด 4) แบบประเมินพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์หาค่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระต่อกัน (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา และการกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 85.10/83.33

2. ความสามารถด้านภาษา ด้านการฟัง และการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การกล้าแสดงออกของของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) to develop the Activity adds the Experience by Using Stories to Enhance abilities in Language and Assertion for Kindergarten 2 Students on the basis of the criterion of 80/80 , 2) to compare of a abilities in Language , Listening and speaking for Kindergarten 2 Students before and after using the Activity adds the Experience by Using Stories , 3) to study assertion for Kindergarten 2 Students between using the Activity adds the Experience by Using Stories. The subjects of this study were 24 Kindergarten 2 students at Ban Khumnangoke School in semester of academic year 2012. They were selected by purposive sampling.

The instruments employed included : 1) 30 lesson plans, 2) 10 the video Stories, 3) language tests of listening and speaking and 4) the behavior evaluation of assertion.

The statistic to analyze the data are mean, standard eviation and percentage were used. To analyze the learning achievement and retention of students, t-test (Dependent Samples) were employed.

The results of this research were as follows :

1. The efficiency of the Activity adds the Experience by Using Stories to Enhance abilities in Language and Assertion for Kindergarten 2 Students was 85.10/83.33.

2. The abilities in Language, Listening and speaking for Kindergarten 2 Students after using the Activity adds the Experience by Using Stories to Enhance abilities in Language and Assertion was higher than the pretest average score at the .01 level of significance.

3. The assertion of the students' activity adds the experience by using stories to enhance abilities in Language and Assertion for Kindergarten 2 Students was at the high level.

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งระดับประเภทของการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 อาศัย

อำนาจตามความในมาตรา 16 วรรค 2 มาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติ พุทธศักราช 2542 เกี่ยวกับการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีอายุ 3-6 ปี เพื่อเป็นการวางรากฐานชีวิตการเตรียมความพร้อมของเด็กทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญา บุคลิกภาพ และการอยู่ร่วมในสังคม (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 11)

ในส่วนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ซึ่งจัดสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาดังกล่าว

ได้รับการพัฒนา ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญาตามวัย และความสามารถของแต่ละบุคคล มุ่งพัฒนาให้เด็กมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยใช้สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการ คุณลักษณะ หรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ความรู้สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัวเด็ก และสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก ที่เด็กมีโอกาสใกล้ชิดหรือปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะหรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญ และจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการใช้ภาษา เป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก ซึ่งจำเป็นต่อพัฒนาการให้เด็กเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 3)

การศึกษาของเด็กปฐมวัย เป็นการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กด้วยการจัดประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และมีพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา สอดคล้องกับแนวคิดของ เยาวพา เดชะคุปต์ (2544, หน้า, 50) ว่าภาษาพูด ภาษาเขียน หรือท่าทางมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต ภาษาเป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดการเรียนรู้ การแสดงออกถึงความนึกคิด ความรู้สึก และความต้องการของตนเป็นแนวทางในการแสดงความคิดริเริ่ม ภาษาเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของมนุษย์ การส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้ภาษาที่ถูกต้อง จะช่วยให้เด็กสามารถแสดงความคิด ความเข้าใจของตนเอง และให้ผู้อื่นเข้าใจได้ สอดคล้องกับ นภเนตร ธรรมบวร (2549, หน้า 116) ที่กล่าวว่าพัฒนาการทางภาษาเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่เด็กต้องได้รับการส่งเสริม เพราะภาษาเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนา สติปัญญาความคิดต่างๆ จะถ่ายทอดออกมาทางภาษา การที่เด็กได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมาย จะทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดรับรู้ถึงความรู้สึก และความต้องการของเด็ก นอกจากนี้ภาษายังเป็นสื่อช่วยให้เด็กรู้จักใช้ความคิดและเหตุผล

ในการจัดประสบการณ์ทางภาษาเป็นการจัดประสบการณ์ให้เด็กได้พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึง สำหรับเด็กระดับปฐมวัยคือ การสร้างเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 123) การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาที่ถูกวิธี ควรส่งเสริมตั้งแต่วัยอนุบาลจึงจะมีผลทำให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาต่างๆ ในอนาคต พัฒนาการทางภาษาที่สำคัญอย่างหนึ่งของเด็กปฐมวัย คือพัฒนาการทางการพูด เนื่องจากเด็กวัยนี้จะเริ่มรู้จักใช้ภาษาพูดมากขึ้น เริ่มเลียนแบบคำพูดของผู้ใหญ่ เริ่มใช้คำศัพท์มากขึ้นเริ่มถามคำถาม การพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันพัฒนาการทางการพูดก็มีความแตกต่างกัน ในแต่ละคนขึ้นอยู่กับปัจจัยในตัวเด็ก

สิ่งหนึ่งที่กระตุ้นให้เด็กเรียนรู้ภาษาด้านการฟัง การพูดได้ดีคือนิทาน การเล่านิทานจะช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ความคิด และจินตนาการ ครูสามารถนำนิทานมาสอน เน้นสื่อภาษา ฟังทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้เป็นอย่างดี กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์ (2548, หน้า 72-77) ให้แนวคิดว่าการเล่านิทานเป็นการพัฒนาด้านการฟัง การพูด ซึ่งทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้สามารถจดจำ กล้าแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมสิ่งที่ยอมรับ โดยเมื่อเนื้อหาสาระในนิทานเป็นตัวชี้แนะพฤติกรรมที่สังคมยอมรับให้เป็นไปตามแบบของตัวละครในนิทาน ที่เด็กชอบใ้มนำให้เด็กเปิดใจ ยอมรับพฤติกรรมต่างๆ ที่เป็นตัวแบบ ในการหล่อหลอมพฤติกรรมและบุคลิกภาพ

เด็กเรียนภาษาได้จากธรรมชาติ ซึ่งในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาเพื่อปูพื้นฐานชีวิตที่ดีให้แก่เด็กในวัย 4-6 ขวบ ให้มีโอกาสได้รับการเสริมสร้าง การพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา การจัดประสบการณ์ให้กับเด็กระดับอนุบาลเป็นการจัดประสบการณ์แบบทางอ้อมมากกว่าที่จะสอนแบบทางตรง (ศิริพรรณ ยิ้มย่อง, 2544, หน้า 45) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกิจกรรมที่จัดให้กับเด็กปฐมวัย ต้องเน้นให้เด็กพัฒนาประสาทสัมผัส

ให้มากที่สุด กิจกรรมที่สอนควรกระตุ้นให้เด็กได้คิด และมีโอกาสจัดกระทำ หรือลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้สัมผัสและต้องสิ่งต่างๆ หรือเรียนรู้สิ่งต่างๆ โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งวิธีดังกล่าวจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่รอบตัว

นอกจากนี้ยังพบว่า มีนักการศึกษาหลายคนกล่าวถึงรูปแบบการจัดประสบการณ์โดยนำนิทานมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน ซึ่งนิทานนอกจากจะช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ความคิด และจินตนาการของผู้เรียนแล้ว ยังสอดแทรกความรู้ด้านต่างๆ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงเดือน แจ่มสว่าง (2542, หน้า 15 -20) ที่กล่าวว่า นิทานให้ความบันเทิงและความรู้ การเล่านิทานเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ทำให้ความบันเทิงแก่คนทุกเพศ ทุกวัย มาตั้งแต่สมัยโบราณ สำหรับสมัยปัจจุบันนอกจากจะใช้นิทานเป็นกิจกรรม เพื่อความบันเทิงแล้ว ยังมีการนำนิทานมาเป็นกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้แก่เด็กในระดับปฐมวัย และระดับประถมศึกษาอย่างกว้างขวาง ครูคนใดเล่านิทานแก่เด็กๆ จะรักและเชื่อฟัง โดยครูจะฉวยโอกาส ใช้นิทานเป็นสื่อแล้วสอดแทรกความรู้ด้านต่างๆ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรมที่ครูต้องการปลูกฝังเข้าไปในเนื้อหาของนิทาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเอกของเรื่องจะทำให้เด็กๆ สามารถจดจำได้ดีเป็นพิเศษ

นอกจากนี้ยังพบว่า มีงานวิจัยที่กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนที่นำนิทานมาเป็นสื่อช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพและน่าสนใจสอดคล้องกับ ศรีออน เนียมมนาด (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรมด้านการช่วยเหลือ และแบ่งปันผู้อื่นของเด็กปฐมวัยและเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมด้านการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการเล่านิทาน ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จำนวน 19 คน พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีพฤติกรรมด้านทางกาย ด้านทางสติปัญญา ด้านทางวาจาและด้านทางใจ หลังการจัดกิจกรรมมีคะแนน สูง

กว่าก่อนการได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา (สมศ.) ระดับปฐมวัย ครั้งที่ 2 ของโรงเรียนบ้านค่านางโกล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา Mukdahan ระดับปฐมวัย (วิชาการ, โรงเรียนบ้านค่านางโกล, 2551, หน้า 8) พบว่าในมาตรฐานด้านผู้เรียนมาตรฐานที่ 4 และ 6 อยู่ในระดับปรับปรุง และระดับพอใช้ตามลำดับซึ่งในมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ ในรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านค่านางโกล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา Mukdahan พบว่า ไม่ผ่านเกณฑ์ และในมาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน และการฟัง รู้จักตั้งคำถามเพื่อหาเหตุผล สนใจแสวงหาความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ รอบตัว ผ่านเกณฑ์ในระดับพอใช้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเพื่อเป็นการส่งเสริม และพัฒนาความสามารถในด้านภาษา เกี่ยวกับการฟัง การพูดและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยที่จะส่งผลต่อความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์ ในมาตรฐานที่ 4 และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ สนใจแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ตลอดจน มีนิสัยรักการอ่าน เพื่อให้สนองต่อมาตรฐานที่ 6 และเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ของโรงเรียน และได้คุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา และการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งเด็กได้มีโอกาสเรียนรู้จากการฟังนิทานแล้วสามารถเข้าใจในการฟัง ฟังเรื่องแล้วตอบคำถามจากเรื่องได้ จำแนกเสียงต่างๆ จากที่ฟังได้ ฟังคำศัพท์แล้วตอบคำถามได้ถูกต้อง สำหรับด้านการพูดเด็กสามารถพูดตอบคำถาม พูดคำศัพท์ต่างๆ เล่าเรื่องจากภาพ และพูดแต่งประโยคง่ายๆ ได้ การเล่าเรื่อง

จากสิ่งที่ได้ฟัง วิจัยว่าชอบ หรือไม่ชอบตัวละครใด เพราะเหตุใด ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีความสามารถด้านการฟัง การพูด และกล้าแสดงออกได้ดีขึ้น สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและเป็นแนวทางให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ได้ร่วมกันพัฒนาเด็กปฐมวัย ให้มี พัฒนาการทางด้านภาษาที่ถูกต้อง อย่างต่อเนื่องซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางแก่ครูและผู้เกี่ยวข้อง กับการจัดการศึกษาปฐมวัย ในการพิจารณาเลือกกิจกรรม และเทคนิคที่ส่งเสริมด้านภาษา ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมี ความสามารถทางภาษาในด้านการฟัง การพูด และการ กล้าแสดงออกได้อย่างเหมาะสม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรม เสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในด้านภาษาและการกล้าแสดงออก ของ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคำนางโสก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านภาษา ใน ด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลัง เรียนด้วยกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน

3. เพื่อศึกษาการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้น อนุบาลปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้นิทาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในด้านภาษาและ การกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัย ได้ออกแบบการจัดประสบการณ์ โดยนำเอานิทานที่ สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ตามหลักสูตร ที่มีความ เหมาะสม สอดคล้องต่อการส่งเสริมความสามารถใน ด้านภาษา และการกล้าแสดงออก จำนวน 10 เรื่อง ซึ่ง แสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายคำสร้อยพัฒนาศึกษา อำเภอนิคมคำสร้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร จำนวน 125 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านคำนางโอง อำเภอนิคมคำสร้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ทั้งนี้ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างสามารถ

เป็นตัวแทนของประชากรได้ เพราะนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในกลุ่มเครือข่ายคำสร้อยพัฒนาศึกษาทุกโรงเรียน จัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ และจากการประเมินคุณภาพทางการเรียนนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทุกโรงเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาใกล้เคียงกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษาและการกล้าแสดงออก
2. วิดีโอซีดีนิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษาและการกล้าแสดงออก
3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาเป็นแบบทดสอบที่มีข้อความ ที่เป็นรูปภาพเหมือนจริง วัดความสามารถด้านภาษาในด้านการฟังและการพูด
4. แบบประเมินพฤติกรรมการกล้าแสดงออกมีลักษณะเป็นข้อความ ที่นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมเชิงบวก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการทดลองและการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดแบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Design) มีรูปแบบดำเนินการทดลองคือมีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว มีการวัดก่อนการทดลอง 1 ครั้ง และวัดหลังการทดลอง 1 ครั้ง ได้ดำเนินการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง โดยมีระยะเวลาในการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยจัดประสบการณ์ทั้งหมด 30 แผน ใช้เวลา 10 ชั่วโมง ระยะเวลา ตั้งแต่วันที่ 3 เดือนธันวาคม 2555 ถึง วันที่ 17 เดือนมกราคม 2556 ทั้งนี้ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาในด้านการฟัง และการพูด ก่อนเรียนและหลังเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านคำนางโอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร จำนวน 24 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประเมินผลก่อนเรียน (Pretest) โดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาในด้านการฟัง และการพูด ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้นักเรียนทดสอบแล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนสอบหลังเรียน (Posttest)

2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา และการกล้าแสดงออก ของชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 สัปดาห์ๆ ละ 5 วันๆ ละ 1 คาบๆ ละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 30 คาบ 10 ชั่วโมง และในช่วงดำเนินการทดลองมีการประเมินผลพฤติกรรมกรกล้าแสดงออก แบบประเมินมีลักษณะเป็นข้อความที่นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมในเชิงบวก จำนวน 10 ข้อ นักเรียนมีพฤติกรรมกรกล้าแสดงออก 5 ลักษณะได้แก่ กล้าแสดงออกทางวาจาด้วยความมั่นใจ, กล้าแสดงออกทางท่าทางด้วยความมั่นใจ, กล้าทำกิจกรรมและลองทำสิ่งใหม่ๆ, กล้าแสดงออกถึงความมั่นใจ

ผู้นำ, และมีความมั่นใจในตนเอง มีการจัดระดับคุณภาพ ความเหมาะสมเป็น 3 ระดับ คือ ดี ปานกลาง ปรับปรุง ซึ่งเกณฑ์ให้คะแนนเป็น 3, 2, และ 1 ตามลำดับ

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการประเมินผลหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาในด้านการฟัง และการพูด ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัยสร้างขึ้น ฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

4. นำผลที่ได้จากการทดสอบไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยดำเนินการ ดังนี้

1.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 การตรวจสอบคุณภาพของการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษาและการกล้าแสดงออก โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ใช้แบบประเมินการจัดประสบการณ์กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามลิเคอร์ท (Likert's Scale)

1.1.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านภาษา ดำเนินการดังนี้

1.1.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับตัวชี้วัด

1.1.2.2 วิเคราะห์หาค่าระดับความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r)

1.1.2.3 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson 20)

1.1.2.4 ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถาม กับพฤติกรรมความคิดเห็นที่ต้องการวัด

1.1.2.5 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach)

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

1.2.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา และการกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2

1.2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในด้านภาษาของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้การทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มไม่อิสระกัน (t-test แบบ Dependent-Samples)

1.2.3 วิเคราะห์การกล้าแสดงออกของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นการหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบกับเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการกล้าแสดงออก (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ, 2543, หน้า 109, อ้างถึงใน เมตตา บุญยะศรี, 2552, หน้า 53)

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การนำเสนอข้อมูลเชิงคุณภาพในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การสังเกต สัมภาษณ์ เพื่อสรุป และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม การดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา และการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ดังนี้

2.1 ด้านการฟัง

2.2 ด้านการพูด

- 2.3 ด้านการคิดวิเคราะห์
- 2.4 ด้านสังคม และกระบวนการกลุ่ม
- 2.5 ด้านการกล้าแสดงออก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1.1 สถิติพื้นฐาน
 - 1.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)
- 1.2 การวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังนี้
 - 1.2.1 การหาค่าเที่ยงตรง (validity) ของแบบทดสอบระหว่างข้อสอบแต่ละข้อ โดยสูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC
 - 1.2.2 การหาค่าความยาก (Difficulty : P) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษา ในด้านการฟัง และการพูด
 - 1.2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษา ในด้านการฟัง และการพูด
 - 1.2.4 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษา ในด้านการฟัง และการพูด โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson
- 1.3 หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา และการกล้าแสดงออก ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2
- 1.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความสามารถด้านภาษา ในด้านการฟัง และการพูด ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียนโดยใช้สถิติ t-test ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน
- 1.5 วิเคราะห์การกล้าแสดงออกของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา และการกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพ 85.10/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ความสามารถด้านภาษาในด้านการฟัง และการพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.08 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.50 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 16.67 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.20 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา และการกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่าความสามารถในด้านภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. การกล้าแสดงออกของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการพัฒนากิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านภาษา และการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคำนางโสก อำเภอนิคมน้ำอ้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 24 คน สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านภาษา และการกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 85.10/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดเป็นไปตามสมมุติฐาน ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการสร้างและพัฒนา

กิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านภาษา อย่างดีและเป็นระบบ ได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้ทำการศึกษาเอกสาร เนื้อหาเทคนิคการเขียนแผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเสริมประสบการณ์ การจัดสร้างวีดิโอซีดีนิทาน ที่ผ่านการทดลองปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง จึงส่งเสริมการฟังและการพูดได้ดี ดังที่ มาลิณี พลสูงเนิน (2548, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านโดยการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนความพร้อมด้านการอ่านหลังเรียนเพิ่มจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนอนุบาลที่เรียนตามแผนการจัดประสบการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่าน โดยการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ มีคะแนนเฉลี่ยความพร้อมด้านการอ่านมากกว่านักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดประสบการณ์แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของดิกสัน จอห์นสัน และซอลซ์ (Dixon, Johnson and saltz, 1977, pp. 367-373) ที่ได้ศึกษาเด็ก 4 กลุ่ม ที่ได้รับการเล่านิทานให้ฟังโดยแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ฟังนิทานแล้ว มีการสนทนา หรือพาไปศึกษานอกสถานที่หรือแสดงบทบาทเลียนแบบตัวละครและอีกกลุ่มเป็นการควบคุม ผลการทดลองพบว่า ในการฟังนิทานนั้น ถ้าเด็กได้แสดงบทบาทเลียนแบบตัวละครในเรื่องไปด้วย จะพัฒนาการที่จะเลียนแบบตัวละครที่ตนชอบหรือตัวละครที่ประสบผลสำเร็จและยังพบว่า เนื้อเรื่องในนิทานถ้าเป็นเรื่องใกล้ความจริงจะให้ผลดีต่อความคิดของเด็ก

2. ความสามารถด้านภาษา ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านภาษา และการกล้าแสดงออก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกู๊ดแมน (Goodman, 1986, อ้างถึงใน นกเนตร ธรรมบวร, 2544, หน้า 30) กล่าวว่า ภาษาช่วยให้เด็กเรียนรู้ และทำความเข้าใจกับโลกรอบตัว โดยผ่านวิธีการต่างๆ กิจกรรมในชั้นเรียนจึงควรส่งเสริมให้

เด็กมีการแสดงออกทางด้านภาษาอย่างหลากหลาย โดยผ่านอภิปรายกลุ่ม ทั้งในกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย การพูดคุย แก้ปัญหาร่วมกับเพื่อน รวมตลอดถึงการทำงานเดี่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของสนอง สุทธอาภรณ์ (2545, หน้า 49) ที่ได้วิจัยเรื่อง ความสามารถด้านการฟัง และการพูดของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยการประกอบอาหาร ผลการศึกษาพบว่า 1) มีความสามารถด้านการฟัง จำแนกเสียงและการเข้าใจความหมายของคำ ค่าเฉลี่ยคะแนนมีค่าสูงขึ้น 2) มีความสามารถด้านการพูด คือ การบอกชื่อสิ่งของและการเล่าเรื่อง ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น 3) ความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ มีพัฒนาการทั้งทางภาษาด้านการฟังและการพูดสูงขึ้น และสอดคล้องกับเยาวรัตน์ สิงหาราโท (2552, หน้า 106-107) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยใช้นิทานพื้นบ้านของจังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์ เท่ากับ 81.46/83.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดประสบการณ์ มีค่าเท่ากับ 0.6424 หรือคิดเป็นร้อยละ 64.24 3) ความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณญา เพิ่มพิรพัฒน์ (2548, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย ที่ใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อเสริมประสบการณ์ ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย ในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน โดยค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา ด้านการพูด โดยภาพรวมหลังการจัดประสบการณ์ มีค่าเท่ากับ 9.08 และ 0.74 สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ ที่มีค่าเท่ากับ 8.12 และ 0.77 ตามลำดับและสอดคล้องกับฮาร์วี (Harvey, 2002, pp. 1252-A) ที่ได้ทำการศึกษาเชิงผลกระทบของการใช้หนังสือนิทานที่บันทึกเสียงไว้ ที่มีต่อการรู้และแสดงออก เสียง

คำศัพท์ของเด็กก่อนวัยเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เด็กที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มขึ้น และที่แสดงออกอย่างมีนัยสำคัญ เด็กที่ทำคะแนนได้ดีที่สุดในระหว่างการทดสอบก่อนเรียน ครั้งแรกมีประสบการณ์ที่ได้ประโยชน์มากที่สุดหลังการทดลอง ถึงแม้ว่าความถี่ที่กลุ่มทดลองได้ฟังหนังสือบันทึกเสียง จะมีความสัมพันธ์กับจำนวนคำศัพท์ที่รับรู้เพิ่มขึ้น แต่ไม่มีความสัมพันธ์ดังกล่าวเกี่ยวกับการพัฒนาคำศัพท์

ที่แสดงออกและผู้ปกครองของเด็กในกลุ่มทดลอง รายงานเด็กของตนว่า มีความสุขในการฟังหนังสือบันทึกเสียงอย่างมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yun, (2003, pp. 67) ที่ได้ศึกษาเด็ก 4 กลุ่ม ที่ได้รับการเล่านิทานให้ฟัง โดยแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ฟังนิทานแล้วมีการสนทนา หรือพาไปศึกษานอกสถานที่ หรือแสดงบทบาทเลียนแบบตัวละคร และอีกกลุ่มเป็นการควบคุม ผลการทดลองพบว่าการฟังนิทานนั้น ถ้าเด็กได้แสดงบทบาทเลียนแบบตัวละครในเรื่องไปด้วย จะพัฒนาการที่จะเลียนแบบตัวละครที่ตนชอบ หรือตัวละครที่ประสบผลสำเร็จและยังพบว่า เนื้อเรื่องในนิทานถ้าเป็นเรื่องใกล้ความจริงจะให้ผลดีต่อความคิดของเด็ก

3. การกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 อยู่ในระดับ มาก แสดงว่า เป็นการจัดกิจกรรมที่ดี และมีคุณค่า นักเรียนมีความสนใจ ชื่นชอบ ฟัง พูด และร่วมกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งเด็กฟังแล้วเกิดทักษะได้รับความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งผลให้เด็กสามารถเล่าเรื่อง ตอบคำถาม พูดคำศัพท์ และแต่งประโยคต่างๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนกนาค จริตชื้อ (2549, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบไฮ/สโคป กับการจัดประสบการณ์แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย หลังการจัดประสบการณ์แบบ ไฮ/สโคป สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์แบบไฮ/สโคป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก

ปฐมวัย ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภา บุญพิ่ง (2553, หน้า 114) ที่ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเอง ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส ผลการวิจัยพบว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 นั้น เป็นไปไม่ได้ที่คะแนนความสามารถทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยเฉลี่ยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส จะแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดักเกอร์ (Dugger, 1969, pp. 1817-A, อ้างถึงใน เมทีนี ด่านยังอยู่, 2544, หน้า 32) ได้ศึกษาเรื่องความเป็นผู้นำพบว่า ผู้นำมีความสามารถด้านการกล้าแสดงออกในตนเองสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของมูสเสน (Mussen, 1969, pp. 261, อ้างถึงใน แสงเดือน จูฑาริ, 2546, หน้า 45) ได้ทำการศึกษาพบว่าพ่อแม่ที่ให้โอกาสและได้รับการสนับสนุนความต้องการอยากรู้ อยากเห็นจะทำให้เด็กมีความรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง ฟังตนเองได้ มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าพูดกล้าแสดงออก สามารถเผชิญสถานการณ์ใหม่โดยไม่วิตกกังวล และมีความสามารถด้านความเชื่อมั่นและการกล้าแสดงออกในตนเอง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกัวร์ (Goor, 1974, pp. 127, อ้างถึงใน แสงเดือน จูฑาริ, 2546, หน้า 52) ที่ได้ทำการศึกษาพบว่า เด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์สูง มีความสามารถกล้าแสดงออกสูง จะมีความสามารถในการแก้ปัญหา กล้าแสดงออกในความคิดใหม่ๆ ในการแก้ปัญหาได้ดีกว่า ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ต่ำอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษาและการกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านค่านางโกล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร
 - 1.1.1 ผู้บริหารควรสนับสนุนงบประมาณ ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์
 - 1.1.2 ผู้บริหารควรสนับสนุนการพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ในกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ เช่น กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 - 1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับครู
 - 1.2.1 ครูควรเตรียมอุปกรณ์ และสื่ออุปกรณ์อื่นๆ ให้พร้อม เช่น บัตรคำ รูปภาพ ให้เพียงพอแก่ผู้เรียน
 - 1.2.2 ครูสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ในรายวิชา อื่นๆ ในชั้นที่สูงขึ้น เพื่อเป็นการเสริมทักษะให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติมากยิ่งขึ้น
- 1.2.3 ครูควรแจ้งผลการประเมินทุกครั้ง เพื่อให้ นักเรียนทราบความก้าวหน้า
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ประเภท วิธีการ เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและชีวิตประจำวัน เช่น การทอผ้า การจักสาน การทำนาข้าว ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ใช้เชื่อมโยงการเรียนรู้ชีวิตประจำวัน
 - 2.2 ควรนำกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา และการกล้าแสดงออก ไปจัดการเรียนการสอนในลักษณะการบูรณาการเนื้อหาสาระในกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ เช่น กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างหลากหลาย และเป็นการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลชีวะ. (2541). "การเล่นนิทาน" *การศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*. 2 (2) : 10-19 ; เมษายน.
- _____. (2542). *การเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน 3-5 ขวบ*. กรุงเทพฯ: ไซตัสการพิมพ์.
- _____. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.
- งามศิริ ทองจินดา. (2549). *ผลของการเล่นนิทานประกอบคำถามที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2544). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). *การพัฒนาเด็กปฐมวัยตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สถาบันแห่งชาติเพื่อการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย, 2543.
- _____. (2543). *การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย : ตามแนวการเรียนรู้ภาษาอย่างธรรมชาติแบบองค์รวม*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2543). *การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย : ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.